

сподаръ Борисъ да обади на Ваше Светейшество, че българскиятъ народъ вече е озаренъ отъ лжчитѣ на християнската вѣра, но той нѣма добри закони, отъ които да се научи, какъ се живѣе по християнски. Гърцитѣ не ни дадоха добри закони, нито добри учители и свещеници. Ето защо нашиятъ царъ моли Ваше Светейшество да ни даде добри закони, добри учители, свещеници и най-сетне той ви пита, не можемъ ли и ние, българитѣ, да си имаме свой патриархъ, който да реди нашата църква свободно?

Папата изслушалъ внимателно думитѣ на болярина Петра и отговорилъ:

— Съ радостъ приемамъ поздравленията отъ вация царъ. Съгласенъ съмъ да пратя мои владици заедно съ васъ въ България. Тѣ ще занесатъ на царя ви закони и ще почнатъ заедно съ свещеницитѣ ни да учатъ народа ви на права вѣра. По-късно ще ржкоположа единъ отъ моитѣ владици за архиепископъ на България.

Така и станало. Четирма католишки владици, заедно съ много свещеници отъ Италия, Словенско и Хърватско заедно съ Борисовитѣ боляри заминали за България, явили се предъ Бориса и казали:

— Ето ние дойдохме. Нашиятъ свети отецъ папата ни прати. Сега нека гръцкитѣ владици и свещеници да си идатъ, защото ние поемаме работата за българската църква и за народната просвѣта.

Борисъ издалъ заповѣдь къмъ гърцитѣ и тѣ единъ по единъ или задружно недоволни напуснали България и си заминали. Тогава учители, свещеници и уредници на българския народъ станали католицитѣ. Борисъ по тѣхенъ съветъ направилъ